

1883-07-06

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Classens Have

Modtagersted:
Civita d' Antino

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Niels Nørgaard Aggersborg
Pauline Aggersborg
Susette Holten
Anne Irgens
Thorald Læssøe
Susette Maribo
Hildegard Wittrup

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 45

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard henviser til Joakim Skovgaards brev af 30 maj 1883 og svarer på hans kritik af stykket Strandby Folk af Holger Drachmann, som han mener "tvinger tanken ind på en virkelighed, man dog ved er falsk."

Hun fortæller om de forskellige familiemedlemmers sommerplaner.

TRANSSKRIFTION

Classens Have d 6 Juli 1883

Kasse 16

Brev 45

Besvaret

Min kjære Joakim!

Det var en slags Sparsommelighed der fik mig til ikke at skrive da Onkel og Anna skrev, thi jeg skyldte Dig jo allerede den Gang Brev, men jeg mente Du skulde ikke have saa meget paa en Gang, men nu faar Du jo rigtignok dette Brev meget senere end det den Gang var min Mening. Vi har haft en deilig Tid her i Classens Have, her har været og er ogsaa nu meget smukt, og i den seneste Tid har vi haft en deilig Sommervarme, sommetider 23-24 Grader i Skyggen, der er nok dem som vaander sig ved den Varme, men Onkel og jeg synes det er rart at kunde føle man har Sommer, det sker dog ikke saa ofte her hjemme. Det kan nok være at disse varme Dage flere Gange har lokket mig fra at skrive, jeg fandt at jeg ikke var oplagt til at skrive, men Sandheden var, at jeg var doven (det er jeg ret) jeg vilde hellere side og drive og indsuge og nyde alt det Stemningsfulde som Naturen giver paa saadanne Dage, eller

•2•

ogsaa have et Arbeide som ingen Tanker fordred thi jeg gad ikke tænke, det vil sige ikke tvinge Tanken ind i Form og Regel saa den kunde nedskrives, thi ellers naar Tankerne flöi ubundne om som de helst vilde da vare de meget ofte hos Dig kjære Joakim, jeg var ikke fri for at føle Uroe for Dig naar jeg læste om Coleraen i Ægypten jeg önskede mange Gange at Du havde lige saa langt til Ægypten som vi. Jeg blev inderlig glad ved Dit Brevkort, det er saa deiligt at vide Du har det godt, og saa at Du vil være forsigtig og söge de sunde Steder naar Du föler Du trænger til det, ja jeg stoler paa du altid vil blive den Gamle og fornuftige. Den 7. Det blev mig for varmt igaard at vedblive med at skrive, jeg maatte ind i Haven til Anna, der var friskere, i Dag har vi et yndigt stille Veier med lidt Regn gid den maatte blive stærkere det kunde vi trænge til. I næste Uge reiser de fleste af vores kjære Venner bort, det bliver noget ensomt for os mest for Onkel,

paa Mandag tager Apothekeren til Haderslev, Lemvig og Viborg, paa Onsdag reiser Pauline Hildegerd og Marie til Hellebæk for at blive en Maaned

•3•

samme Dag drager Cathrine til Veile med Læssös derfra tager hun til Aarhus til Jensens og saa skal hun igen samles med Læssös i Viborg. Vi kommer ikke til at see stort mere til Cathrine i Sommer thi efter denne Tur tager hun til Sverrig, men det faar dog være det samme om ogsaa vi kommer til at savne og længes lidt det er dog godt at de Unge kan komme ud og röre sig blandt andre Mennesker og glæde sig medens de ere unge. D 10. I Haab om at Du endnu kan huske hvad Du skrev i Dit Brev af 30 Mai, om Toierpælen kan jeg ikke lade være med at bringe samme Pæl paa Papiret igjen, thi jeg har stor Lüst til at modsige Dig, ikke for Strandbyfolks skyld, den fortjener intet Forsvar. Jeg forstaa godt hvorledes den ubundne Fantasi kan arbeide og [?], vi har vist alle noget af den Evne til at omskabe og forskjønne det givne med Livet i os selv det kommer kuns an paa hvorledes Fantasien bliver paavirket, men hvorledes Toierpæls Teori skulde kunde anvendes paa Scenen det kan jeg ikke forstaa jeg synes netop at alle Bestræbelser hvor der er tale om Kunst gaar i en modsat Retning, söger man ikke at gjengive alt sýnlig [?] skabt saa naturtro og sandt

•4•

som det er muligt, mener Du at denne Stræben dræber Aand og Fantasi, kan Aanden da ikke saa leve i et Verk hvor alt det Underordnede er gjort med Troskab og Sandhed, jeg spørger kun thi det kan jo være jeg slet ikke forstaa det, men jeg har troet herpaa, og tænkt mig at det var det Maal man stræbte hen til og som en Gang vilde blive naaet. Dersom Du en Gang imellem vil sende os et Brevkort saa vi kan see hvordan Du har det saa vilde vi være glade derfor, det er jo ikke altid man kan have Tid eller Lüst til at skrive lange Breve men naar man saa dog kan faa vide hvordan de kjære Fraværende har det, saa kan man tænke paa dem med mere Roe. Cathrine har vel fortalt Dig at hun til October tager fra Læssös til Fru Maribo, det kan maaske være meget godt for hende hun kommer sagtens til at före et mere stille Liv en hidindtil og hun vil vel ogsaa faa alvorligere Interesser hos Læssös blev hun taget saa meget fra Hjemmet thi vi vilde alle have fat i hende, jeg troer det er Trangen til at gjöre noget Nýligt og Længsel efter at være noget for andre, det har givet hende Tanken og hun vil vist blive meget for Fru Maribo, men hun er en merkverdig bestemt og handledýgtig Karakter hun bestemmer og udförer alt i Stilhed og fortæller det först naar det omtrent er ordnet. Onkel og Anna sender Dig kjærlige

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Hilsener ved Din hengivne Faster Vilhelmine Skovgaard.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 45

Caspius Skove af 6 Juli 1888

Resvant

Min kjære Gæst! Det var en Slags
Spørgsmaal om Lykkelig det fik mig til ikke at skrive
de Brev og Læse Brev, thi jeg ^{fejllte} ~~fejllte~~ Dig
jo allerede den Gang Brev, men jeg mente
Du skulde ikke have saa meget paa en Gang,
men nu faar Du jo rigtignok alle Brev
meget finere end det den Gang var min
Anerkjendelse. Vi har haft en del af Tid her
i Caspius Skove, her har vort af og af
nu meget finere, og i den fineste Tid
har vi haft en del af Sommer varme,
som mellesat 23 o 24 Grader i Skjygen, da er
nok den som vander sig ved den Varme, men
Brev og jeg synes det er rovt at kinde
føle man har Sommer, det blev dog ikke
jae ofte her hjemme. Det kan nok vore
at disse varme Dage flere Gange har lobbet
mig fra at skrive, jeg fandt at jeg ikke var
oplagt til at skrive, men Sandheden var, at
jeg ^{det er jeg med} var dooven, jeg vilde hellere vide af drive
og indse og ujde alle det Skrivningspille
som Naturoen giver paa saadanne Dage, eller

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og jeg har et Bekendelse som jeg har forbragt
thi jeg god ikke tænke, at vil jeg ikke bringe Tanken
ind i Tønde og Slagel jeg den kære indtræder,
thi eller naar Tankerne flør indtræder om for
de helte vilde, de var de megal ofte for Dig
kjære Fæder, jeg var ikke for for at føle hvor
for Dig naar jeg løste om Calraen i Egypten
jeg i et Skede mange Gangs at Di havde ligesom
at Egypten som vi. Jeg blev indersig glad
ind Dit Brevkord, det er for det lygl at vilde
Dit har et godt, og for at Dit vil være forlygt
og jeg de første Skede naar føle Di bringer
at det jo jeg oftolet pas Di altid vil blive den
Gamle og fornylige o. ~~af~~ Det blev
mit for ramt igennem at ridtlin med at forer
jeg maatte med i. Komme til den, der var
forlygt, i Dag har vi et gundigt stalle lidt
med lidt Blegen god ikke maatte blive
forstørre det kære vi toange til. Føstte
Veg reise de fleste af vores kjære kunnat bort,
at blive megal eksport for os mest forlykt
pas skandag ligesom Apotheken til Hadenles, Lemvig
og Viborg, pas Ansdag reise for Karlene Kædet
og Marie til Hæll, det for at blive en skand

Jammen Dag dagre. Bekendelse til Kæll med Søder
dessa harer kære til Kæll til Fæder og for
for Kæll eller jænle med Løst i Viborg
Vi kom med ikke til at forlykt men til Bekendelse
i. Som med thi efter denne Fæder harer kære til
Sverrig, men det forer dagre med forer me som
og for vi kom med til at forer og Løst til
at er det godt at de Kæll komme ind og
forlykt ande skandage og glade for ande de
en reise ¹⁰ I Kæll om at Di ande kænle
had Di Kæll. Dit Brev af Stalkai, om Fæder
kan jeg ikke lide om at bringe Jammen Pol pas
Papind igennem, thi jeg har forlykt til at
modsig Dig, ikke for Kænle forlykt, der forlykt
indt Fæder, jeg forlykt god kænle den
Fæder kan erinde og indig forlykt har vilde
megal af den Løst til at omlykt og forlykt
at give med Løst i os forlykt at kom med kære
en pas kænle Fæder bliver pas i skit
men kænle Fæder, Fæder Kænle, kænle
anvender pas Løst det kan jeg ikke forlykt
jeg forlykt omlykt at alle Bekendelse har det er alle om
Kænle pas i en medlykt Bekendelse, jeg omlykt
at gængre all forlykt aflykt pas medlykt ~~for~~

Joum det er usikkert, meder Di at denne Skriben
drober Aand og Tænkelse, kan haanden de ikke faa
hæve i et Værk hvor alle det Underordnede er gjord
med Forsæt og Sandhed, jeg spørge hvem thi det
kan ja være jeg vil ikke forstaa det, men jeg har
troet besvarede mig at det var det skielvne man
skulde have til og som en Gang vilde blive uaf det
Derfor Di en Gang imellem vil finde os et Brevkort
ja vi kan se hvordan Di har det ja vilde vi være
glade derfor, det er ja ikke altid man kan have Tid
eller Lyst til at skrive lange Breve men naar
ja det kan faa vide hvordan de kjore Forvarende
har det ja kan man lauke paa dem med mere
Bæ. Cathrine har vel fortællt Dig at hiin til
October lagde fra Losös til Fri Maribo, det kan
mække være meget godt for hiin hiin kommer
sigleus til at føre et mere stille Liv en hidindtil
og hiin vil vel ogsaa faa alvorligere Indvirkning
hos Losös blev hiin dag saameget fra Hjemmet
thi vi vilde alle have fat i hiin, jeg tror det er Trængsel til
at gjøre noget Højtid og Længsel efter at være noget for de andre det her gjord
hende Tanker og hiin vil vist blive meget for Fri Maribo, men
hiin er en merkvordig hestem og handliggjort Karakter hiin hestem
me og vid fores alle i Lighed og forholder det sig saamodt som det er
ord med. Anled og Anno findes Dig kjorely. Hiin vil Di hiin hestem hestem
allermindst hestem